

Šel jsem do Kaštanu na křest **Střely zastavené v jantaru**, třetího (nebo taky šestého, chcete-li počítat i počáteční utajené vlastní náklady) alba mé oblíbené brněnské skupiny

Květy

. První, co mi tam ale zkřížilo cestu, byla předkapela

Kačkala

. Alternativní předkapela. Nemám příliš rád toto poněkud beztvaré stylové označení, ale musím uznat, že pro milovníky pestrosti a odpírače "škatulek" je to naopak označení výborné. Když si například bluegrassová kapela pozve jinou bluegrassovou, víme nejen, na co budou hrát, ale skoro přesně i co. Takhle si alternativní Květy (mj. držitel Anděla v tomto žánru za předchozí album

Kocourek a

Květy v Kaštanu

foto: Lucie Haschková ©

horečka) pozvaly alternativní Kačkalu (mj. nominovanou na Anděla za své předloňské album **V ox**

), ale "něco skoro stejného" jsme rozhodně neslyšeli. Kačkala jsou čtyři dívky (tedy u jedné z nich, značně androgynního vzhledu, jsem si pohlavím jist nebyl, ani její hlas mi to neulehčil, ale Jirka Černý mě přesvědčoval, že kluk to nebude?), dvě Češky a dvě Američanky s domicilem Tábor, které nehrají na nic. Prostě vokální acapellová partička, se značně divadelně stylizovaným projevem (taký kdysi vznikly na objednávku pro divadelní festival) a s kostýmy laděnými ponejvíc řečněme westernově. Z obou jednacích jazyků mírně převažovala angličtina. Nutno říct, že Kačkala nedisponuje ani špičkovými sólovými hlasy, ani technicky náročnými promakanými aranžemi, ale to neznamená, že bych nad jejich tvorbou lámal hůl: vůbec ne, jejich show nepostrádala určitou přitažlivost a podmanivost. Můj šálek čaje to sice až tak moc nebyl, ale třeba jim jen závidím, že sklízejí značný ohlas (a to nejen v Česku), aniž se u toho asi extra nadřou?

Květy jsem viděl poprvé ve čtyřčlenném obsazení, s dosti jazzovým houslistou Albertem Novákem, který hraje s kapelou od loňského roku. Kromě skladeb z křtěného alba zazněla i spousta zásadních starších kousků (*Jakub a medvěd*, *Opustit Bystroušku?*) a blok Květů byla jedna velká radost. Především se nepotvrdil dojem, který jsem měl z prvních poslechnů nového nosiče, že by totiž Květy přitvrdily na úkor určité hravosti a hlavně srozumitelnosti textů. To vůbec: i naživo "naříkal" frontman a výhradní autor Martin E. Kyšperský své úžasně bizarní

Květy zastavené v (nabitém) Kaštanu

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 07 Duben 2008 04:00

texty zcela srozumitelně, i přes sálající energii (opět hlavně MEK) hrála kapela s velkou dynamikou a Kyšperský střídal akustickou a elektrickou kytaru (a občas i mandolínu). Kapela se navíc od mé poslední návštěvy jejich koncertu (to byl právě křest Kocourka a horečky, opět v Kaštanu) výrazně sehrála a vyhrála, mnohem víc jí to zařezává. Samotný křest se odehrál až skoro v závěru koncertu a za kmotry šli velcí alternativní guruové, Irena a Vojtěch Havlovi. Svou úlohu pojali velmi alternativně: během své činnosti na pódiu nepronesli ani slovo?

Kulturní dům Kaštan mám moc rád: je to sálek s prima atmosférou, včetně příjemného předsálí. Jenže zatímco na zmiňovaném minulém křtu Květů jsme hezky seděli v řadách, tentokrát nás uvítal vyklizený sálek (a my pohodlní jsme si šli sednout na několik zbylých židlí dozadu, čímž jsme se zase ale trochu vytrhli z děje). Podotýkám, že rozhodně nešlo o vytváření nějakého tanečního parketu. Nejen že nikdo netančil, dokonce si ani příliš nepodupával: nevím, jestli to při neustále se střídajících tempech Květů nikoho nenapadlo, nebo jestli to v zcela zaplněném sálku opravdu nešlo. Prostě bychom se tam i s židlemi všichni nevešli. Květy zase o kus vyrostly a možná bude nutno jim pro příště najít nějaký větší záhon?

Květy - křest alba ***Střela zastavená v jantaru***, předkapela Kačkala, 13. 3. 2008, Praha, KD Kaštan